

Hösthögtider

6. Försoningsdagen (Yom Kippur) – Början av den undersökande domen 1844, slutet av profetian om de 2.300 årsdagarna

Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då skall ni hålla en helig sammankomst, och ni skall fasta och offra eldsoffer åt HERREN. På den dagen skall ni inte utföra något arbete, ty det är en försoningsdag, då försoning bringas för er inför HERREN, er Gud. Var och en som inte fastar på denna dag skall utrotas ur sin släkt. Och var och en som utför något arbete på just den dagen skall jag utrota ur hans folk. Inget arbete skall ni utföra. Detta skall vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. En vilosabbat skall den vara för er, och ni skall då fasta. På kvällen den nionde dagen i månaden skall ni hålla denna sabbatsvila, från kväll till kväll.
 3 Mos 23:27-32

Då svarade han mig: "Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen renas och återställas." Dan 8:14

(Den längsta tidsprofetian i bibeln som slutade 1844 markerade begynnelsen av försoningsdagen, och kom 10 år efter att budskapet om domens dag började vid basunklangens högtid)

Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen ta emot tills de tider kommer då allt det blir återupprättat, som Gud har förkunnat genom sina heliga profeters mun från urminnes tid. Apg 3:19-21

(Intressant att bibeln talar om ett utplånande av synder som inte hade ägt rum än, i Apostlagärningarna som uppenbarligen skrevs efter korsfästelsen.)

På samma sätt måste de förebilder som avser Kristi ankomst, förverkligas vid den tidpunkten som har antytts i den symboliska tjänsten. Under det mosaiska systemet renades helgedomen på den stora försoningsdagen, den tionde dagen i det judiska årets sjunde månad (3 Mos 16:29-34). Efter det att översteprästen hade utfört försoning för hela Israel och avlägsnad deras synder från helgedomen, kom han ut ifrån det allraheligaste och välsignade folket. Så trodde de att Kristus, vår store överstepräst, skulle uppenbaras för att rena jorden genom att utplåna synd och syndare och för att välsigna sitt väntande folk med odödlighet. Den tionde dagen i den sjunde månaden, den stora försoningsdagen, tiden då helgedomen skulle renas, inträffade år 1844 den 22 oktober. Den dagen betraktades som tidpunkten för Herrens återkomst. Detta stämde överens med de bevis man hade för att de 2.300 dagarna slutade på hösten. Och den slutsats de kom fram till tycktes vara oemotsäglig. – Konfrontationen s. 385.

Termen "helgedomen" betecknar i första hand då den används i bibeln, det tabernakel som byggdes av Moses som en avbild av något som finns i himlen. För det andra avser den det "sannskuldiga tabernaklet" i himmelen, till vilket den jordiska helgedomen hänvisade. Vid Kristi död upphörde den symboliska tjänsten. Det "sannskuldiga tabernaklet i himmelen" är det nya förbundets helgedom. Och eftersom förutsägelsen i Dan 8:14 uppfylls i nutiden, måste den helgedom som förutsägelsen hänvisar till vara det nya förbundets helgedom. Då de 2.300 dagarna nådde sitt slut 1844 hade det i många hundra år inte funnits någon helgedom på jorden. Denna profetia: "Två tusentrehundra aftnar och morgnar, därefter skall helgedomen komma till sin rätt igen", måste därför utan tvivel avse helgedomen i himmelen.

Men den viktigaste frågan har ännu inte besvarats: Vad menas med att helgedomen kommer till sin rätt igen? Att den jordiska helgedomen kom till sin rätt genom en reningshandling ser vi i Gamla testamentet. Men kan det finnas någonting i himlen som skall renas? I Heb 9:e kapitel talas tydligt om en rening både i den jordiska och i den himmelska helgedomen. "Så renas enligt lagen nästan allting med blod, och utan att blod utgutes ges ingen förlåtelse. Alltså var det nödvändigt, att avbilderna av de himmelska tingen renades genom sådana medel, men de himmelska tingen renades genom sådana medel, men de himmelska tingen själva måste renas genom bättre offer än dessa" (Heb 9:22,23), nämligen genom Kristi dyrbara blod.... Tjänsten i den jordiska helgedomen försiggick i två avsnitt. Prästerna utförde en daglig tjänst i det heliga. Översteprästen utförde en gång om året en särskild försoningshandling i det allraheligaste för att rena helgedomen.... Prästen gick in i det heliga med blodet och stänkte det framför draperiet. Bakom detta draperi stod arken, som innehöll den lag som syndaren överträtt. Genom denna ceremoni överfördes synden genom blodet symboliskt till helgedomen.... Så fortgick tjänsten dag efter dag under hela året. Israels synder blev på det sättet symboliskt överförda till helgedomen. Något särskilt måste därför göras för att få dem avlägsnade.... En gång om året, på den stora försoningsdagen, gick översteprästen in i det allraheligaste för att rena helgedomen. Det verk som utfördes där var avslutningen av den årliga tjänsten i tabernaklet.... Prästens tjänst under året i helgedomens första avdelning "innanför förlåten" som bildade ingångsdörren och skilde det heliga från förgården, symboliserar den tjänst som Kristus började vid sin himmelfärd.... Hos Fadern hänvisade Kristus till sitt eget blod och bar också fram inför honom, tillsammans med sin egen rättfärdighet, de ångrande troendes böner. Sådan var tjänsten i den första avdelningen i helgedomen i himmelen... I 1800 år fortsatte denna tjänst i den första avdelningen i helgedomen.... Liksom det i den symboliska tabernakeltjänsten gjordes en rening vid årets slut kommer det också, innan Kristus har avslutat sitt återlösningsverk för människorna, att ske ett avlägsnande av synden från helgedomen. Det är den tjänsten som började då de 2.300 dagarna utlöpte. I överensstämmelse med profeten Daniels förutsägelse gick vår överstepräst vid den tidpunkten in i det allraheligaste för att utföra den sista delen av sin högtidliga gärning – att rena helgedomen så att den skulle komma till sin rätt igen....

De som följde ljuset i det profetiska ordet såg nu, att i stället för att komma tillbaka till jorden vid slutet av de 2.300 dagarna år 1844, gick Kristus in i det allraheligaste i den himmelska helgedomen för att där utföra sin avslutande tjänst som en förberedelse för sin återkomst.... Den nya kunskapen om helgedomen var den nyckel som avslöjade mystiken kring besvikelsen år 1844. Den avslöjade ett fullständigt, sammanhängande och följdriktigt sanningssystem. – Konförtationen s. 401–407.